

TÝDENÍK

www.republikani.com
www.repmladez.com

REPUBLIKA

ŘÍJEN 2003

ČÍSLO 42/ROČNÍK XIV

5,90 Kč

Knížecí precedent 3

"Závažnějším pokusem zbavit žalobce jeho vlastnického práva však byl útok za použití do té doby v České republice bezprecedenčních právních norem, které se obsahem mnohdy podobaly norimberským zákonům fašistického Německa útočícím proti Židům."

Citát, který jste právě dočetli není výplod nějakého vyhyňulého trilobita, ale část výroku advokáta Jaroslava Čapka, právního zástupce knížepána Františka Oldřicha Kinského.

Srovnávat poválečné dekrety prezidenta Edvarda Beneše s nacistickými norimberskými zákony namířeny proti Židům je zvrhlost, kterou dokáže vypustit z huby snad jenom demont z psychiatrické léčebny, nikoli vzdělaný člověk, znalý zákona.

Čapek tento blaf vypustil z úst u děčínského soudu, kde se pro svého klienta zuřivě domáhá majetku Josefa a Borise Doškářových z České Kamenice. Další pokus potomka nacistické zřůdy Františka Oldřicha Kinského získat nemovitosti povětých českých občanů, uvádí jeho advokáta do nekontrolovatelného stavu, který smrdí trestním stíháním za hanobení národa. To především!

Pan advokát si v lepším případě za své pomatené výroky koleduje o pořádnou českou sedláckou facku. Ironií osudu je, že otec šedesátiletého Josefa Doškáře zemřel v květnu 1945 na následky nacistického vezení v Malé pevnosti Terezín. O to je pro rodinu Doškářových celý spor bolestivější. **Vladimír Cékota**

Licoměrnost demokratů a jejich nespolehlivá politika se podílejí na dnešním neklidu ve světě

Kritické hlasy se neozývají jen ze stránek Republiky, ale z celého světa. Terčem jsou všechny nešvary, které zatěžují fungování lidské společnosti na jakékoliv úrovni. Jen je velká škoda, že stejný prostor jaký dostávají v médiích například kritické hlasy na adresu amerických demokratů, nemají i kritici českých tak zvaných demokratů, ať již socialistických nebo kapitalistických.

Bývalý prezident USA Bill Clinton a jeho vláda údajně před třemi lety odmítli zaútočit na Usámu bin Ládina,

přestože věděli, kde se vůdce teroristické sítě Al Kajda nachází. Tvrdí to kniha Richarda Minitera, která příští týden vychází v USA. Úryvek z ní citoval list The Washington Post.

Kniha popisuje zasedání Clintonovy vlády 12. října 2000 krátce poté, co teroristé v Jemenu zaútočili na americkou válečnou loď USS Cole. Šéf Clintonova úřadu pro boj s terorismem Richard Clarke prosazoval okamžitý úder na výcvikové tábory Al Kajdy v Afghánistánu. Podle Clarkea měly USA šanci zabít i bin Lá-

dina. S Clarkem ale nesouhlasila ani CIA a FBI, jež požadovaly vyšetření útoku na loď, ani členové vlády.

Ministryně spravedlnosti Janet Renová tvrdila, že by útok porušil mezinárodní právo. Ministryně zahraničí Madeleine Albrichtová údajně prohlásila, že "bombardování muslimů by teď nepomohlo". Ministr obrany William Cohen prý dokonce uvedl, že útok na USS Cole "nebyl dostatečnou provokací".

Ministerova kniha uvádí, že Clintonova vláda měla nejméně dvanáct šancí zaútočit na bin Ládina. Při dvou

příležitostech prý zpravodajci věděli, kde přesně se terorista nachází. K útoku se Clinton rozhodl jen jednou, v roce 1998 po atentátech na americké ambasády v Africe. Usáma ale tehdy smrti unikl a o tři roky později zorganizoval útok na USA.

Dnes bohužel odnášíme nedůslednost těch, kdo propagují homosexualitu a jiné nemravnosti ve snaze zničit lidskou společnost. **PePe**

Kdo doopravdy vládne v Rusku?

Parlamentní volby v prosinci tohoto roku sice nejsou klíčové, ale předurčí výsledky voleb prezidentských

Když je kmen v ohrožení, mají navrch fyzicky zdatní a agresivní jedinci. Inteligence vůdce přestává být důležitá, stačí, máli smysl pro vojenskou strategii. Schopnost přijímat kompromisní řešení, naslouchat protivníkům, být tolerantní, chápat a přejít, to všechno nic neznamená.

Manžel, který mlátí manželku hlava nehlava, se ve chvíli, kdy je rodina na výlet napadena zuřivým medvědem, může ukázat jako milující otec. Neváhá změřit své síly s šelmou, jen aby zachránil své blízké. Pochybují, že by se ponížované ženě při pohledu na svého, z mnoha ran krvácejícího Bivoje a chroptícího medvěda, jemuž právě probodl srdce ostrou větví, honily hlavou myšlenky na linky důvěry, či dokonce na nějakou tu malou domácí vzpouru.

Políbi ho na přeražený nos a řekne: "Miláčku, ještě že tě máme." V duchu ji napadne: "Mít doma nějakého tolerančního vola s deseti dioptriemi, muší váhou, akademickým titulem a smyslem pro rovnoprávnost, jsme teď už zpracovávání medvědovým zaživacím traktem. Lepší přežít sem tam pár facek a zákaz vycházení, než se stát jako svobodná zákuska."

Předvolební kampaň v Rusku je vedena přesně podle pravidel boje s medvědem. Oficiálně ještě nezačala, ale ti, kteří sedí v plyšových křeslech, se už začínají obávat, že by jejich tučné zadky mohly brzy okusit tvrdost prosté lavice.

Parlamentní volby v prosinci tohoto roku sice nejsou klíčové, ale předurčí výsledky voleb prezidentských.

Nejde ani tak o rok 2004, kdy pravděpodobně zvítězí současný ruský vůdce Vladimir Putin. V roce 2008 už ale podle ústavy, pokud ji nezmění, kandidovat nemůže. S ním budou muset odejít generálové a agenti tajných služeb, kteří se během posledních let vyšplhali v hojném počtu až do Kremle.

Tito lidé tvoří v oblastech 70% úřednictva, na federální úrovni např. 35% všech náměstků ministrů. Tváří se starostlivě a

hoví neustále o hrozícím nebezpečí. Jaké štěstí, že se zrodil strašák mezinárodního terorismu, a že jedno z jeho center je prý na jihu Ruska. Nemít Čečence, muselo by si je ruské vedení vymyslet.

Popularita mužů v uniformách, kteří vládou zemi čtyři roky, ale podle sociologů rychle upadá. Jistě, zfalšovat výsledky voleb lze, ale nevypadá to hezky. Zvláště když se Rusko tváří jako součást demokratického světa a svět zatím zavírá oči nad drobnými nedostatkami, jež jsou nazývány zvláštnostmi ruské politické kultury.

Lepší je přesvědčit voliče, že armáda a Federální služba bezpečnosti jsou jedinou záštitou rodinného krbu. Aby těmto heslům v Rusku ještě někdo uvěřil, je zapotřebí zásadního zvratu. Buď to chce absolutní mír, nebo absolutní válku. Pro velitele tankového pluku bude vždy přirozenější vydat občany blížící se bitvou, než uklidnit je mírovými rozhovory. V dobách, kdy mlčí zbraně, se totiž generálové vracejí na polygony, přestávají být hlavními rádci panovníka. Ztrácejí vliv, peníze, místo fyzické síly volá lid po umu, kterého se jim často nedostává.

Předvolebním esem mocných v současné volební kampani je strach. Exploze bomb, eskalace konfliktu v Čečensku, teroristy opozávané výbušninou, napojení čečenské guerilly na mezinárodní teroristickou síť, která i v Rusku může uspořádat 11. září. To všechno dává zapomenout na lidská práva i politické svobody.

Nechci tvrdit, že Čečenci neútočí na ruské civilisty, a že mezinárodní terorismus je výmysl. Jen si myslím, že militantní politika se v boji s tímto zlem neosvědčila. A to nejen v Rusku.

Ve válce se rodí noví bojovníci za věci vesměs pro ně svaté, a než stačíte vybit jednu generaci nepřátel, už dozrává další. V Čečensku dnes čelí ruské přesile i mladíci, kterým bylo na začátku války v roce 1994 pět let. I před nimi má svět a Rusko ochránit voják. Vol ho, občane, pár políček občas vydržíš, zato tě nesežere dravá šelma. Ze strachu dělají lidé horší věci, než že dají své hlasy juntě. I manželky despotů leckdy nechápou, že inteligent s brýlemi a bez bicepsů je prostě do doupěte dravce vůbec nezavede. **P.P.**

Chybí čest i dobrá vůle

Hospodaření minulých vlád bylo v normální zemi na kriminál. Zpupná nabubřelost reprezentantů vlády, parlamentu a celé parlamentní bandy pěti a bezohlednost a drzost státních úředníků neznají mezí. Závěry kontrolní činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu provedené na Úřadu vlády a jednotlivých ministerstvech a nakonec i na Hradě, by v normální demokratické společnosti vyvolaly šok, okamžité odstoupení vlády a vypsaní nových parlamentních voleb. Přístup jak mocných tak bezmocných v České republice je však šokující. Všechna média svorně mlčí nebo provinění mocných bagatelizují a plytkou zábavou a soutěžemi odvracejí pozornost bezmocných od skutečně vážných problémů a naopak ji soustředí na úplné pitomosti typu, co dělá na zahradě Lucie B. Nikdo z nás si jistě, zvláště po životních zkušenostech v rodné zemi nedělá a nedělá iluze o většině figurek současných i minulých, to co se však děje dnes by mělo probudit i mrtvého. Šéfování samolibého ekonoma v neustálé tenisové pracovní neschopnosti, vystřídalo šéfování stejně samolibého prognostika vystavujícího na odiv svůj britský slovník. Jejich vládnutí se však vždy ukázalo stejně ubohé, nafouknuté, tlachavé a pro národ vždy škodlivé. A ještě jako příklad naprosto nechutný, zacházení s ministry a poslanci, kteří opouštějí své posty ve vedení země. Každý si dokáže jistě velmi barvitě představit

bývalého čelního představitele vlády nebo parlamentu, usmívajícího se nad výsledky kontrolorů, spokojeně pomlaskávajícího u koryta, ke kterému ho kdosi nájal pro zajímavé konexe, které získal za svého působení ve státní správě. Vůbec přitom neví, že právě ve veřejné správě tedy službě pro občany, prokázal svoji aroganci a totální neschopnost. A tak se ptám: nese někdo za takové jednání odpovědnost? Proč má daňový poplatník platit komukoliv život na vysoké noze a kde jsou pohoršené a drsné články komentátorů společenského dění, kteří ani dnes nelení a když se jedná o předsedu Republikánů tak dští oheň a síru? Kde jsou odbory se svou péčí o pracující? A kde unionističtí moralisté, bojující proti komunistickému režimu na Kubě, doma se však paktujícími s týmiž komunisty. Teatrálně žádající vysvětlení a předstírající ochotu odstoupit kvůli neplnění stranického programu? Kde je sociálně demokratický poslanec ochotný vystoupit z poslaneckého klubu a vrátit se zpátky jen co mu naplní ze státních peněz koryto. Nikdo nenese odpovědnost, čestní novináři nebyli a nejsou a nikdo nežádá nové volby. Smutné. A co je nejsmutnější? Protagonisté této ubohé loutkové vládnoucí garnitury byli zvoleni ve svobodných volbách, a tak se naplnilo ořeřpané úsloví o národu, který má vládu takovou, jakou si zaslouží.

Miroslav Sládek

Nenechme se omámit pokřiveným levičáctvím

Tahle situace se opakuje vždy, když jsou staré výrobní metody překonány a mají nastoupit nové. Zaměstnanci, kteří přicházejí o práci a mají se naučit něco nového, se bouří. A pak záleží na majitelích továren a vládních úřadech, jestli jim dokážou vysvětlit, co je pro ně lepší, byť kvůli tomu budou muset změnit dosavadní stereotyp života.

Začátkem minulého století se v Anglii, v Německu, v severních Čechách a jinde přebudovával textilní průmysl. Zatím spočíval na bedrech předáků a tkalců, kteří pracovali doma. Teď začali majitelé textilních továren budovat haly se stroji, k jejichž obsluze potřebovali jenom zlomek domácích dělníků. Rozpoutaly se obrovské bouře, dělníci vnikali do továren a stroje, které jim v jejich očích braly práci, ničili.

Bylo to pochopitelné. Nikdo jim pořádně nevysvětlil, že většina z nich se musí přeškolit na jiné povolání, případně za ním dojíždět, anebo se dokonce přestěhovat někam daleko, a že si tím po čase dokonce polepší. Když se situace uklidnila, propuštění si opravdu našli práci jinde, byť k tomu museli vynaložit obrovskou vy-

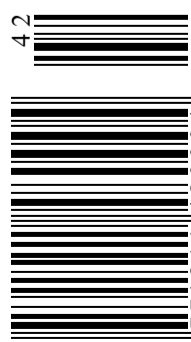
nalázavost a námahu, jakou dosud nepotřebovali. Navíc jim žádné úřady nepomáhaly, o příspěvku v nezaměstnanosti ani nemluví.

V podobné situaci se ocitla plzeňská Škodovka po první světové válce. Výroba a její organizace byly zastaralé, jako v 19. století. Když tam v roce 1921 nastoupil zkušený manažer Vilém Hromádka, uvědomil si, že bez normalizace veškeré výroby s jejich převedení na sériovou tahle největší česká továrna tlak konkurence nepřežije. Vedení společnosti s jeho návrhy souhlasilo. Jenže dělníkům a úředníkům staré pohodlné pořádky vyhovovaly. Hromádka vybral největší křiklouny a odjel s nimi na exkurzi do německých továren. Po návratu vydala závodní rada prohlášení, že Hromádkovy reformy jsou nezbytné.

Stejnou krizi nyní prochází dolování v severních Čechách a na severní Moravě, stejně jako hutnictví, část strojírenství apod.

Jejich výroba se stala neperspektivní, většina zaměstnanců se musí přeškolit a odejít jinam.

Dokončení na straně 3

Blíží se volby do Evropského parlamentu

Vždy, když se blíží jakékoliv volby začne zcela stereotypní kampaň ve všech sdělovacích prostředcích, která má lidem připomenout, koho nevolit. K útokům, špinění a pomlouvám jsou zneužívány jakékoliv události včetně nepopíratelných úspěchů Republikánské strany. Proto také musíme věnovat následující řádky vysvětlení současné situace v brněnské čtvrti Útěchov. Přesto, že se jedná o lokální záležitost, kterou by za normálních okolností nebylo třeba řešit na stránkách celostátního stranického tisku, jsou články publikované Rudým Prámem, Mladou Frontou a různými více či méně bulvárními tiskovinami dokladem toho, že kdo chce psa bít vždy si hůl najde. Proto jsou informace o mém působení na radnici zkruslány, citovány jsou jenom příbuzní bývalého komunického starosty a novináři se neštítí jakékoliv pomluvy. Zato podivné hospodaření bývalé radnice a ještě podivnější zacházení se státními dotacemi je nechávají nejen klidně, ale když se o nich dozví, hrají si na mrtvého brouka. Jedna redaktorka dokonce prohlásila: "To mi ani neříkejte, o tom nechci nic slyšet". Proto na vysvětlenou a jako argument zveřejňujeme články, které vyšly v místním zpravodaji.

Útěchovský evergreen aneb čí chleba jíš toho píseň zpívej

Není sice vždy pravda, že velká obec má velké starosti, zatímco ta malá, zanedbatelná. Přiznat však musíme, že největší ůtěchovský problém spíše toto pravidlo potvrzuje. Doslova evergreenem se stalo 110 metrů čtverečních chodníku od ulice Doubí ke sportovišti. Již v květnu roku 1999 (slovy tisícdevětsetdevadesát pět) odsouhlasilo zastupitelstvo zámeř vybudovat tento chodník jakmile bude mít obec dostatek financí. V druhé polovině roku 2003 má Útěchov na svém kontě volných tři čtvrtě milionu korun, což je částka jejíž velikost vynikne teprve tehdy, když si uvědomíme, že to je více než celý roční rozpočet naší městské části v roce 1999. Pravda je, že tohoto hezkého výsledku bylo dosaženo mimo jiné tím, že jsme splnili volební slib ušetřit plat starosty a ještě jej překročili úsporou platu tajemnice.

Ale zpět k chodníku. Usnesení z roku 1995 je platné, peníze na stavbu v projektovaných nákladech 270.000 Kč jsou, stavební povolení taktéž. Už zbývá jediný krok, schválit rozpočtové opatření, které by umožnilo přesunout tuto částku z kapitoly údržba a oprava komunikací, kde se hromadí peníze do kapitoly investice. Tady však naráží většina zastupitelů na tvrdý odpor zastupitelky za volební stranu "Nestranici pro Moravu". Ta pod různými záminkami hlasuje snad osmkrát proti. To by bylo ještě možné pochopit, lidé jsou různí. Když je však na zastupitelstvu předložen návrh, aby si v místním referendu občané rozhodli o této otázce sami, když k rozhodnutí nemůže dospět zastupitelstvo, hlasuje stejná osoba opět proti. Tentokrát ale již nejde o chodník, ale samotný princip přímé demokracie. Proč by si o bud' zásadních nebo sporných otázkách nemohli občané rozhodovat sami a přímo? Jsou snad podle ná-zoru paní zastupitelky neschopní posoudit problém a správně se rozhodnout? Potřebují kuratelu strany s názvem Nestranici? Určitě ne!

Itak by bylo možné na postojí paní ing. Nevrtalové najít něco kladného. Třeba jí jde skutečně o to, aby si Útěchov a těch pár metrů čtverečních vyzbebral na Magistrátu města Brna. Ušetřené peníze si může příští zastupitelstvo rozdělit na odměnách, jak bylo v minulosti dobrým zvykem.

Není ale všechno zlato, co se třpytí. Při tak houževna-

tém odporu proti vydávání peněz by se dalo čekat, že stejný postoj bude tatiž osoba zaujímat i v ostatních případech, kdy bude projednáváno využití peněz obce. Zmýlit se však může ve svém odhadu každý. Na pořad schůze konané dne 10. září byl zařazen požadavek firmy Investmanagement, aby od ní město Brno odkoupilo několik pozemků v Útěchově. Ponechme stranou jakým způsobem a za jakých okolností se tyto pozemky dostaly do vlastnictví zmíněné firmy, když třeba o jednom z projednávaných pozemků prohlásil na této schůzi pan Meluzin, že je jeho.

Investmanagement je stoprocentní dceřinou společností firmy Železniční stavitelství, takto zaměstnavatele paní zastupitelky. Ti, kdo na schůzi byli to vědí a ti nepřítomní dokáží jistě uhadnout, jak zastupitel, který je jak proti vybudování chodníku, tak proti vyhlášení referenda o něm, mimo jiné z důvodů úspory obecních peněz, hlasuje v případě, kdy jde o to přečerpávat peníze obce do kasy zaměstnavatele. (Vyluštění této hádanky v příštím čísle Zpravodaje anebo ihned v zápisu z jednání zastupitelstva, který je každému k nahlédnutí na Úřadu městské části Brno-Útěchov.)

Opět připomínám, že i na takovém jednání lze najít něco kladného i když momentálně nemohu přijít na nic.

Při diskusi na toto téma došlo i na obhajobu bývalého starosty. Z kritika obhájcem snadno a rychle. Spíše bych však za vším hledal pokyn zaměstnavatele. Firma Investmanagement se potřebovala v minulosti zbavit kanalizace, která vedla přes její pozemek. Nejlepší řešení je vždy to nejjednodušší. Hned vedle je obecní pozemek, chodník. Firma se zbaví zátěže, přesune vedení pod chodník a radnice městské části to zaplatí. Tehdy úřad naší městské části vyplatil této firmě kolem 200.000Kč. Šikovně? A takových případů je! Nedivme se potom chování zaměstnanců ŽS. Zbývá si jen podivit tomu, proč v komunálních volbách kandiduje člověk, který dává přednost zájmům svého zaměstnavatele před zájmy obce a spoluobčanů. Pokud i příště najde v sobě odvahu (nebo drzost) kandidovat bylo by příhodnější nazvat kandidátku ZPŽS (Zaměstnanci pro Železniční stavitelství).

Ladislav Šoukal

Kocourkov???

Nedávno jsme se z médií dozvěděli, že v jedné obci v naší republice kdosi si dal tu práci a přemaloval název obce na Kocourkov. Přimlouvám se, že tohle označení by se i naší městské části hodilo. Možná se takto cítíte v tuto chvíli a při prožívání dějů ve Vašem okolí. Jak jinak lze vysvětlit, že se vytrácí zdravý rozum a pohledy zaslepuje nenávisť ke všem a hlavně k aktérům tzv. povstání na vsi. Možná, že dobrý starosta by snad nikdy podivně nesměňoval obecní pozemky, postaral se o kulturní prostředí na radnici (včetně sociálního zařízení), neprodal by snad cestu k chatám, kterou nyní město kupuje zpět, nehospodařil by podivně se sponzorskými dary, nepřekládal by kanalizaci ze soukromého pozemku do chodníku na obecní náklady..... Ne, to není pohádka o Kocourkově, to je skutečnost. V komunální politice jsem měla dojem, že jde hlavně o občany a o vylepšení bydlení, služeb, komunikací, o možnost kulturního a společenského využití.

Proč již několik měsíců bojujeme o část chodníku, který by byl prospěšný nám všem, hlavně jde o bezpečnost dětí a seniorů. Rozum zůstává stát nad tím, že ačkoliv byl chodník odsouhlasen již předchozím zastupitel-

stvem, které ve svém usnesení rozhodlo, že když bude dostatek financí, doporučují vybudování chodníku a osvětlení ke sportovnímu areálu, dnešní snaha o výstavbu chodníku zůstává nevyšlyšena a přitom, pokud by se chodník vybuďoval, za 14 dnů tu bude další problém a o tomto již nikdo nebude vědět a bude jej přirozeně využívat at' patří názorově či politicky k té či oné skupině.

Jak mám odpovídat na dotazy ohledně chodníku od maminek malých dětí, kterým maximálně vyhovuje dětský koutek na hřišti, ale problémem je se k němu bezpečně dostat. Dnes, kdy mám informace, že máme dostatek financí, které můžeme na stavbu uvolnit, prostě a jednoduše chodník nepostavíme. Bohužel mám pouze sílu jednoho hlasu a proto nemohu při opakovaném hlasování pro výstavbu více udělat. Kdo a proč blokuje tuto nutnost vědí nejlépe ti z Vás, kteří navštěvují pravidelně zasedání ZMČ.

A proto hledám dobrovolníka, který přemaluje nápisy na začátku a konci naší MČ. Možná mu zastupitelstvo odhlasuje i odměnu. Já nabízím svůj jeden hlas.

Radomíra Omastová, členka zastupitelstva

Kam zmizela státní vlajka

Ač třeba ve Spojených státech amerických se každý farmář pyšní vlajkou na svém stavení a jinak tomu je i u úřadů, v České republice aby tento symbol pohledal. Kromě ůtěchovské radnice nevlaje snad nikde jinde. Minulý týden však z budovy radnice zmizela. Doufáme, že to bylo dílo horoucího vlastence, který chtěl mít doma právě tu vlajku, která vlála nad nejvýznamnější budovou města, tak jako tomu je ve Washingtonu, kde se dokonce prodávají vlajky po jednom dni služby nad Bílým domem. Nechce se nám uvěřit tomu, že by byl někdo z pouhé zášti k nové radnici schopen ukrást státní vlajku. I když ani tady bychom se nemohli moc divit.

Jestliže rodiče nepošlou dítě na hřiště při drakiádě nebo loučení s prázdninami, hasiči raději nedají dětem diplom při poháru starosty a to vše jen z pouhé zášti a nechuti ke změně k lepšímu. Takto otravovat duši dítěte je ubohé a pro normálního člověka nepochopitelné. Pokud by však přátelé starých pořádků opravdu byli schopni čehokoliv máme pro ně dobrou zprávu. Po bývalém starostovi zůstala na radnici rudá vlajka Sovětského svazu se srpem a kladivem a taktéž Píseň práce a Internacionála. Možná, že by se někomu rudá vlajka na radnici líbila více, než symbol naší státnosti a národní hrdosti.

Redakce

Útěchov stokrát jinak, ale vždy stejně

Výhodou místních je fakt, že si mohou porovnat informace z médií s tím co vidí kolem sebe. Hůře je na tom dalších deset milionů občanů České republiky, kteří jsou odkázáni jen na média.

Naprostý zmatek v hlavě, neschopnost se přesně vyjádřit a snaha novinářů očerňovat za každou cenu pro-vází tak, jako obvykle články o Útěchově. Nejinak tomu bylo i v deníku Rovnost v sobotu 13. září 2003. Ředitel Krajského úřadu Jihomoravského kraje ing. Crha vykládá, že se ukázalo, že Sládek neměl pravdu, když tvrdil, že pro nové volby nenastaly podmínky, ale hned v druhé větě přiznává, že ověřoval odstoupení jednotlivých zastupitelů a tam, kde NEBYLO je museli bývalí zastupitelé potvrdit do protokolu. Jestliže ovšem, jak přiznává pan ředitel, doklady o odstoupení NEBYLY, splněny NEBYLY, zcela logicky ani podmínky pro vyhlášení nových voleb. Se svým vyjádřením přispěl i bývalý starosta, který přitvrdil, "Sládek lže, neboť jsem všechna písemná odstoupení předal při svém odchodu". Otázkou tak zůstává, který odchod měla tato osoba v nejlepších letech vlastně na mysli. Zda ten první, podle zákona neplatný nebo ten druhý, zákonný, jehož princip pochopila dokonce už za "pouhý" měsíc.

Do dne, kdy zaslal ředitel krajského úřadu žádost o vypsání nových voleb, aniž by informoval úřad naší městské části, se objevily dokonce čtyři dny dokladů o

odstoupení některých zastupitelů, každá jiná a stále zmatenější, v zoufalé a křečovitě snaze to k předčasným volbám dotáhnout za každou cenu.

Škoda tak krátké paměti, nikdo nikdy netvrdil, že nové volby nebudou. Bylo přeci jen otázkou času, kdy odstoupivším někdo konečně vysvětlí a poradí, jak má takové odstoupení obecního zastupitele správně vypadat. Nikdo nemůže za to, že to dotyčným trvalo tak dlouho.

Pravý důvod nefalšovaného rozhořčení jak novinářů, tak některých příznivců starých pořádků však ční jako sláma z bot teprve z posledního odstavce citovaného článku. Na tom, kolik je zastupitelů a zda jejich počet poklesl pod zákonnou mez závisí i způsob nakládání s financemi obce. Sládek tedy zůstane v čele městské části, ale nebude moci plnit sliby, které dal občanům.

A jak by řekl oblíbený televizní komik "A vo tom to je". Vážení spoluobčané o tom to skutečně je. Nejde o obec, její prospěch a o občany. Jde o jedinou věc, zabránit tomu extremistovi, aby mohl splnit svoje volební sliby. A že už byl nejvyšší čas nové volby vyhlásit bylo jasné. Rychlé změny k lepšímu, třeba jen v jedné radnici s občany, fungování stavebního úřadu, akcíh pro děti, zavedení sms infokanálu, v upravenosti obce, to je velmi nebezpečná věc, zvláště, když se podíváte pozorně kolem sebe.

P. Vošahlík

Pohledy z minulosti

Hodiny zdarma za 45 000Kč

Město Brno předalo městským částem nabídku na instalaci veřejných hodin na sloup veřejného osvětlení. Tyto hodiny měly být zdarma. Bývalý starosta městské části na nabídku reagoval závaznou objednávkou. Za zdarma hodiny bylo poté zapláceno 45000Kč.???????

Kde je pozemek p.č.

Městská část požádala statutární město Brno o svření pozemku p.č. k pronájmu a pozemku p.č. ke směně. Každý o výměře 1788 metrů čtverečních. Z toho vyplývá, že ve správě městské části by měly být vedeny dva pozemky. Na seznamu však pozemek p.č. není.???????

Porušování zákona

Úřad městské části byl tak aktivní v poskytování informací o majitelích pozemků (například jeden dopis uvádí, kde majitel pracuje a jaké má telefonní číslo), až musel Katastrální úřad vyzvat úřad městské části, aby nesuploval jeho úlohu a tyto důvěrné informace neposkytoval, ale zájemce o pozemky odkázal na Katastrální úřad, který má oprávnění informace ze zákona poskytovat.???????

Některé body činnosti Úřadu městské části Brno-Útěchov

1. V říjnu a listopadu bude dokončeno veřejné osvětlení v ulici U Kněží hory a podél silnice od ulice Doubí ke sportovišti. V nově rekonstruované ulici Doubí byly při vyústění do Adamovské založeny chráničky pro vedení veřejného osvětlení, aby nemusel být nový povrch dva měsíce po kolaudaci rozkopán, jako se stane v případě jen trochu staršího chodníku.
2. Bylo požádáno o zřízení veřejného osvětlení i na účelové komunikaci spojující mezi chatami ulice Kubánky a Chlumu.
3. Vzhledem k tomu, že je zastupitelstvem blokováno vybudování chodníku podél Adamovské z prostředků městské části, což by mohlo být ihned, bylo požádáno o zajištění této akce z prostředků města a to pro obě strany silnice. O kvalitě práce bývalé radnice svědčí i fakt, že stavební úřad vydal stavební povolení na přilehluu nemovitost s jinými parametry než zadal pro chodník. Zpracovatele projektové dokumentace o této změně neinformoval a již tato fáze se prodrazila o nepatrných 5 000Kč.
4. Zvláštní akcí je žádost o financování cca 10 metrů chodníku od autobusové zastávky po ulici Mídluchova. Proč bychom měli tento úsek zhotovit z prostředků městské části, když máme město? Jediný problém je v tom, že město dnes drasticky šetří.

Tak zvaná státní dotace na technickou infrastrukturu

Z Programu výstavby nájemních bytů a technické infrastruktury jsou poskytovány investiční dotace na výstavbu technické infrastruktury ve výši 50 000, Kč na jednu bytovou jednotku.

Pro poskytnutí těchto dotací je uzavírána smlouva mezi Statutárním městem Brnem a městskou částí, která v bodu 3. písmeno c) stanoví, že zainvestované pozemky budou využity k výstavbě projektem předpokládaného počtu bytových jednotek.

A zároveň v bodu 4 stanoví, že v případě porušení závazku podle bodu 3, písmeno c) vrátit poskytnutou částku.

Doklad o zkolaudování příslušného počtu bytových jednotek lze provést buď předložením jednotlivých kolaudačních rozhodnutí nebo potvrzením stavebního úřadu o této kolaudaci v případě velkého počtu bytových domů.

V Útěchově se jistě nejedná o velký počet, protože každá lokalita má jen několik desítek bytových jednotek.

kytovat.?????

Vzorná péče o majetek obce

Bývalý nájemce sportovního areálu byl dosazen bez výběrového řízení, platil směšnou 1Kč nájemného ročně. V této době však úřad městské části přispěl 70 až 100 000Kč ročně a dalších 40 000Kč přidala Tělovýchovná jednota. Teprve v roce 2002 bylo nájemné zvýšeno na opět krásných 1 500Kč měsíčně.

To mu však bylo asi mnoho, neboť nakonec přestal platit nájemné úplně a dne 16. července 2003 nájemní smlouvu ukončil.

Kuriózní je, že bývalý nájemce ještě navíc podnikal bez potřebného oprávnění a proto je sporné, zda měl na výše uvedené částky měl vůbec právo přijímat.???????

Zbytečné matení veřejnosti

Bojovnice za bývalého starostu a nájemce sportoviště klidně v televizi prohlásila, že v Útěchově nic nefunguje. A to v době, kdy za podstatně nižší náklady funguje obecní úřad k plné spokojenosti a stavební úřad má mnohem více práce než kdykoliv v minulosti, protože se lidé nebojí, že budou vyhozeni.???????

M. S.

5. Z ulice V zahradách byl oplocen ekodvůr a je dbáno o čistotu uličky mezi restaurací a zahradnictvím. V uplynulých letech byly přerušeny veškeré přirozené komunikační spojnice a dnes lze obcí napříč projít jen velmi obtížně. Proto je také dbáno na zachování stávajících a budování nových spojníc.

6. Průběžně jsou udržovány zelené plochy u konečné autobusy, pomníčku padlým, Dlouhé vrchy. Úřad děkuje všem spoluobčanům, kteří zajistili ze svých prostředků posekání Dlouhých vrchů. Dnes vypadá příjezd do Útěchova mnohem lépe.

7. Na jaře 2004 bude zahájena výstavba kaple.

8. Na žádost chatářů proběhlo jednání, které by mělo konečně vyjasnit situaci kolem účelové komunikace souběžné s ulicí Ve vilkách, která zabezpečuje přístup k chatové oblasti. Povinností současného majitele firmy Investmanagement, je ji udržovat ve sjízdném stavu. Pokud by vlastnictví přešlo na město, o tuto komunikaci by se starala naše městská část.

9. Útěchov dosud neměl zpracovanou kvalitní a promyšlenou koncepci rozvoje. O tento nedostatek započíváme na každém kroku. Proto byly zahájeny přípravné práce na prvním takovém materiálu. Ten by měl přihlídnout ke všem specifickým rysům a zachovat a dále rozvíjet krásné prostředí. Úřad městské části

Například v ulici Ve vilkách (Zahradní městečko) mělo být podle projektu vybudováno 64 bytových jednotek. Zkolaudováno však bylo pouze 46 bytových jednotek. Z toho by logicky vyplývalo, že by investor měl podle bodu 4 smlouvy mezi statutárním městem a městskou částí vrátit.

Bývalý starosta a bývalá vedoucí stavebního úřadu však nedokládají splnění počtu bytových jednotek kolaudačními rozhodnutími, ale potvrzením o tom, že byl zkolaudován projektovaný počet bytových jednotek a potvrzují, že počet bytových jednotek odpovídá podmínkám pro přiznání státní dotace.

Z tohoto důvodu také nemusí investor žádné peníze vracet i když se jedná minimálně o statisícové částky.

Dalším příkladem je lokalita Doubí, kde bylo projektováno 32 bytových jednotek a zkolaudováno 17 bytových jednotek. Nová radnice však odmítla na Doubí vydat podobné potvrzení jako vydala stará radnice na Zahradní městečko.

Dokončení na straně 3

Chceme novou politiku

Politický vývoj u nás prošel od revoluce mnoha peripetiemi. Od revoluční vlády OF přes pravicovou transformační formaci vedenou ODS, až po dnešní pragmatické socialisty. Co nás v politice čeká, jaká dominantní témata se objeví, jaké politické zápasy nás čekají?

Republikáni, ať již v parlamentu nebo ilegálně, vždy sloužili jako katalyzátor politické scény. Poté, co nám byly ukradeny takřka všechny body programu a plagiátoři z řad parlamentní bandy pěti se neštítí přesně kopírovat i naše věty, se však tito ubožáci dostali do slepé uličky. Cítí, že by bylo zapotřebí vytvořit úplně novou politiku a její styl. Jsou však naprosto bezradní, jak na to. Jedině Republikáni jsou schopni s návodem přijít. Nebude to ale zadarmo a rozhodně tento recept vydáme teprve po návratu do parlamentu. A cena bude vysoká. Parlamentní banda pěti se bude muset odpoutat z politické scény.

Politický vývoj u nás prošel od revoluce mnoha peripetiemi. Od revoluční vlády OF přes pravicovou transformační formaci vedenou ODS, až po dnešní pragmatické socialisty. Co nás v politice čeká, jaká dominantní témata se objeví, jaké politické zápasy nás čekají? Bude politika souborem ideologií liberální se socialistickou, nebo bude bojem realismu s populismem, nebo dokonce zápasem spravedlnosti s korupcí? Nejlépe bude začít stručnou bilancí dosavadního vývoje.

Hlavním tématem politické aktivity v období transformace byla společnost jako taková, respektive společenský systém. Filozofii transformace byla systémová liberalizace celé společenské struktury. Zatímco budování demokratického systému bylo morálně politickým úkolem, který měl podporu téměř všech politických sil a jeho splnění garantovaly především osobnosti z disentu, zavádění tržního hospodářství a liberalizace ekonomiky bylo racionálním projektem, o jehož podobu se svedl hlavní politický zápas transformačního období a do jehož čela se postavili liberální ekonomové vedení Klausem.

I když veřejnost obdařila z revoluční setrvačnosti eko-

nomickou reformu jistým étosem (léčba Klausem) a vytvořila si celkem nesmyslně dokonce novodobého hrdinu českého podnikatele, což napomohlo bezproblémovému průběhu ekonomické transformace, šlo v principu o veskrze racionální jádro projektu. Jejich podpora byla postavena na důvěře v rychlý posttransformační vývoj směrem k prosperitě. Důvěru nahradilo zjištění řady závažných pochybení, k nimž v průběhu transformace došlo. Mnohem více však otřásla skutečnost, že ve slibovaném časovém horizontu transformační proces společnost ke kýžené prosperitě nepřivedl.

Po tématu transformace přešla politika plynule k dalšímu velkému tématu: vstup do EU. Na rozdíl od transformace jde o téma méně revoluční a kontroverzní, i když vzbuzuje vášnivě polemiky (především intelektuálů) mezi euroskeptiky a horlivými zastánci vstupu. Zatímco s transformací byl běžný občan spjat vidinou prosperity, vstup do unie je vnímán jako něco abstraktního a vzbuzuje spíše obavy nebo minimálně žádná velká očekávání. Členství v unii lidé chápou jako potřebné, protože to říkájí ti nahofe (hlavně pan prezident), ale nikoli z hlediska vlastních potřeb. Přitom se právě vstup do unie může s velkou pravděpodobností stát zlomovým bodem ekonomického vývoje.

K atmosféře "europasivity" přispívají i hlavní politické síly, které většinou své aktivity věnují upevňování mocenských pozic (opoziční smlouva, toleranční patent a volební zákon), což vede k posilování nedemokratických tendencí a k celkové stagnaci politického života.

Zatím je naše posttransformační tržní ekonomika slabá, právně neukotvená, s problematickou vrstvou vlastníků a slabou podporou ve společnosti. Politická

sféra zase opozičněsmulvně stagnuje. K západní politické úrovni, kde se na lékárnických vahách balancuje míra přerozdělování nebo regulace, máme ještě daleko. Zdá se tedy, že naše země bude procházet obdobím spíše nestandardního politického vývoje, charakterizovaným slabostí jak tržní ekonomiky, tak demokratického politického systému. A více než o soubor pravice s levicí v něm půjde o soubor reálné politiky s populismem, který se za těchto okolností stává silnou hrozbou.

Avšak hlavním úkolem a tématem, před nímž politika stojí, jsou jedinec a jeho perspektivy. Chceli nová politika občany oslovit a dokázat svůj smysl, musí se zaměřit na rozvoj možností a schopností jedince a napomáhat jeho osobním perspektivám. V období transformace byl v centru zájmu společenský a ekonomický systém, dnes by se však hlavním politickým tématem měl stát občan jako takový a jeho perspektivy v rámci společnosti. Úkolem nové politiky, tedy takové politiky, která osloví občany, bude maximálně napomáhat individuálnímu rozvoji tak, aby jeho občan obstál v novém tržním světě.

Zanedlouho se staneme členem evropské rodiny a budeme muset čelit tvrdé konkurenci. Ač v nás celková vyspělost okolní Evropy budí respekt a obavy, otevírají se nám zároveň i obrovské možnosti uplatnit se. Chudé, agrární Irsko, které ještě v třicátých letech postihovaly hladomory, se po vstupu do EU vzešlo k raketo- vému vzestupu. Ale tento nástup nebyl náhodný. Již před vstupem do EU investovalo Irsko svou veškerou kapacitu do oblasti vzdělání, v okamžiku plného členství pak měli Irové co nabídnout.

A taková by měla být i naše orientace. Povinností státu a politických elit je zajistit občanům "irskou" cestu, ať

už ve formě vyššího vzdělání pro mladou generaci nebo ve formě rekvalifikace pro nezaměstnané či nezaměstnanost ohrožené vrstvy. Bez vzdělání a potřebné kvalifikace náš občan v tržní ekonomice, a tím spíše v ekonomice propojené Evropy "nepřežije". Česká tradičně kvalifikovaná a zároveň levná pracovní síla byla v průběhu transformace promarněna. A jsouli dnes odmitány tři čtvrtiny zájemců o vysokoškolské studium, hraničí to se zločinem ze strany těch, kdo mají vzdělávací systém na starosti. Bude to něco stát (zřejmě i na úkor sociálních výdajů), ale je nutné začít hned a nečekat se Zemanem až na to budeme mít. Krédem takové politiky je raději být chudší, ale vzdělaný, a hlavně s perspektivou. Vývoj však jde dál a samotné vzdělání nestačí. Nová politika spočívá v tom, že stát investuje do celkové modernizace společnosti. Musí podporovat nové technologie a trendy, a hlavně rozvoj schopností nové podněty přijímat. Tady bychom měli osvědčit naše zlaté české ručičky, i když na zcela jiné úrovni. Zatím se nám však v tomto směru dostává ze strany státu spíše negativní "podpora". Příkladem za vše budiž internet. Připustil-li stát a jeho politici, aby jeho cena byla vyšší než na Západě, je to projev zápacnictví, který nám může silněškodit. Jdeli dnes o naši budoucnost, potřebujeme politiku s budoucí vizí. Takovou, která jako v Irsku bude svou dobu i předbíhat. Je však nepochybné, že se žádný nový záračný politik v České republice neobjeví. Budeme muset hledat nejen my, ale především voliči v tom, co je známé a prokazatelné. A tady jsou první na řadě právě Republikáni. Ti přeci v minulosti již mnohokrát dokázali, že vidí do budoucnosti, že mají představivost a především odvahu svoji vizí realizovat. Dejme jim proto znovu svoji důvěru.

Ladislav Peterka, občan Ostravy

Tak zvaná státní dotace na technickou infrastrukturu

Dokončení ze strany 2

Co však odpovědět Magistrátu města Brna, který žádá o provedení kontroly u všech akcí městské části realizovaných se státní dotací na technickou infrastrukturu a jako doklad předložit kolaudační rozhodnutí.

Jedna možnost by byla. Ale ta se bývalé radnici zamlouvat nebude.

A lze předpokládat, že se rozběhne nové kolo pomluv a útoků. Doporučuji se však s důvěrou obrátit na Magistrát města Brna, který měl tu drzost žádat o provedení kontroly. Jako Pilát Pontský si myji ruce. Kolaudační rozhodnutí a další materiály jsou k nahlédnutí na radnici .

Miroslav Sládek

Nenechme se omámit pokřiveným levičáctvím

Dokončení ze strany 1

Oproti předákům a tkalcům z minulého století mají jednu obrovskou výhodu při třeble změně jim pomáhá stát, navíc je finančně hojně zabezpečuje po dobu nezaměstnanosti. Mnozí to však nechtějí chápat a lpějí na tom, že když dvacet let makali třeba na Dole Kohi-noor, tak odtamtud také chtějí odcházet do důchodu. Prostě požadují sociální jistoty a výhody, jaké měli za komunistické vlády a vůbec nechtějí slyšet, že se stali přítěží společnosti. Bohužel sociálnědemokratická vláda, která nechce přijít o příznivce, nesplní svou povinnost vůči občanům, aby jim vysvětlila, že se hluboce mýlí a že s její pomocí musí odejít.

Tohoto požadavku sociálních jistot a výhod nepochybně využili někteří levičové radikální vůdčové na Dole Kohi-noor, kteří vehnali půl stovky horníků do okupační stávkový podzemí dolu, navíc stávkový, kterou nepřipouští žádný zákon. A když se zdálo, že horníci budou moci vyfárat, protože důl koupí jejich favorit, firma SHDPeel, místo toho vytyčili vůdčové stávkujících nehorázný požadavek: Ať odstoupí vedení společnosti MUS! Tím přišli horníci takřka o všechno. Když se na Velký pátek odpoledne objevili opět na povrchu, byli unavení a šťastní, že mohou strávit Velikonoce mezi svými. Mnozí však neskrývali zklamání, protože podmínky, za jakých ukončili stávku, cítili jako prohru. Ale byli už zřejmě na konci svých fyzických a duševních sil, takže by nejspíš přijali jakoukoliv dohodu, která by jim alespoň trochu zachovala tvář.

Mluvílo a psalo se o tom, že stávkující vycházeli ze starého komunistického hesla "Já jsem horník, kdo je víc"? To je možné. Avšak nemusí to být celá pravda. Radikalismus, zvláště pak ultralevicový, bývá při takových konfliktech častým jevem.

Mezi lidmi se najde schopný řečník a někdy i organizátor, který před sebou vidí jenom nejbližší velmi přitažlivé cíle a k jejich protlačení spunktuje své kolegy, kamarády, dav. Někdy takový radikální vůdce, jako

třeba na Kohi-nooru, vychází z překonaných představ, že každý člověk má právo zůstat po celý život ve stejném zaměstnání, a to za stále vyšší plat.

Jindy, jako třeba za první republiky, chtěli levičové radikálové obsazením Lidového domu a stávkami dělnictva destabilizovat stát a zbolševizovat ho. V těchto letech zase vůdci ekologů a ekoteroristů brojí proti otevření jaderné elektrárny v Temelíně bez ohledu na to, že je to řešení opravdu ekologické a že za pár let, jakmile se české hospodářství vzpamatuje, bude potřeba elektriny stoupat. Rovněž v této době útočí anarchisté a levičáci včetně mladých komunistů na mezinárodní finanční instituce jako na nositele globalizace, kteří podle nich údajně způsobují chudobu třetího světa, zatímco zapominají, že celému lidstvu tahle globalizace pomáhá být s mnoha obtížemi nejen přežít, ale i zvyšovat životní úroveň.

Jaké jsou výsledky těchto nátlakových akcí? Prakticky žádné. Jenom lidé, kteří uposlechli vábení radikálů, okoušejí chuť pendreků, vlastní krve a policejních cel. Státní aparát se potom lehce otfese a všechno běží dál. Za čas na stávkující a demonstranty všichni zapomenou, a když na ně přijde řeč tak jako na brzdy pokroku jako na ty nevědomé domácké přadláky a tkalce.

Levičové radikálové, stejně jako naši sociální inženýři v čele se Zemanem a Špidlou, neuvažují o vzdálených perspektivách celé společnosti jako kdysi Vilém Hromádka, nýbrž laciných populistických gestech daného okamžiku pro skupinu nejhlásitějších křiklounů. A už vůbec si nepřipouštějí, že o nedokonalostech přechodu českého hospodářství na vyšší úroveň, by také mohli uvažovat mnozí státníci, politici, finančníci, průmyslníci a další, označovaní za kované pravičáky. Když potom tihle pravičáci vystoupí s názory na radikální změny, označí je levičové radikálové za fantastické, předčasné, zbytečné ... Přece není nad domáckou výrobu a jiná jednoduchá řešení!

P.P.

... a tak to vidím já

Obraz šestý

Než začaly jiné „starosti“ třeba v podobě vandrů, byly prázdny zásadně vyhrazeny krásnému kraji mezi Čáslaví a Kutnou Horou. Rovinaté Polabí ne nadarmo nazývané zlatý pruh Země České. Rád bych použil slova kouzelný. I když je tak časté. Ještě nikdy se nestalo, že by někdo hodnotil kraj svého dětství jinak než slovem kouzelný. Za to vděčíme shovívavosti naší paměti. Ponechává nám jako vzpomínku jen to nejhezčí a snaží se zatlačit do zapomnění vše zlé. Snad s námi skutečně soucítí a nechce nám vyvolávat zbytečná traumata. Kdyby nám ponechala paměť všechny vzpomínky i se všemi pocity, které jednotlivé události doprovázely, připadali bychom si celý život jako štvání Harpyjemi.

Vesnička Kluky i její okolí však skutečně půvabná je, i když se mnohé změnilo. K radosti místních a nelibosti mých dnes již nostalgických vzpomínek. Téměř rovlna, která se na obzoru zvedá v mírné kopečky, prosluněná a prohřátá tak, že ještě dlouho po západu slunce vydechuje voňavé teplo. Směs vůní země a obilí. Dlouhé aleje ovocných stromů lemující cesty, po kterých ještě dnes málokdy něco projede. Všechny druhy třešní, vlně, švestky, jablka i hrušky. Od jara do podzimu bylo na co chodit, čím se přecpat. Mnohdy jsme nemožili ze stromu ani pořádně slézt.

Děda nás v tom, ale samotné také nikdy nenechal. Za celý den se nedaly proběhnout všechny aleje a sady. A tak v podvečer, když vezl čerstvou trávu na krmení, vylezl jsme si na plný žebřík zelené trávy. Připadalo mi vždycky, že šplháme do obrovské výšky. Na samém vrcholku jsme si vylezeli nádherný teplý a voňavý důlek. Děda jel zvolna, tak jak udával tempo párek krav. U sadu se zastavil s hlídačem na kus řeči, zhodnotil den, podle červánků a podle toho, kde kterého pichalo nebo bolelo, předpověděl velmi přesně počasí na den další. Zatím jsme sice potlchu, ale jen tak tak zdržující smích trhali třešně. Výhodou bylo, že jsme mohli co nejvíce šetřit silami, ačkoli jsme jinak celý den strávili v takovém tempu, že bych to asi dnes nevycířel, a trhali jsme třešně přímo ústy a ještě si vybírali ty nejzralejší. Museli jsme přitom vydávat hrozný hluk, chichotání muselo být slyšet až za lesy. Hlídač však nic „nezpozoroval“, děda se s ním rozloučil a my jsme se na hoře vezli náramně spokojeni.

Snad od té doby nejraději mám západ slunce, stále proměňující se pásmo oranžové barvy a růžovými okraji, od sebe oddělující provoněnou zelenou země, která ve vánku stíhá chlad i teplo, máí vůně luk a polí a chladnou temnou modř nebe. Nebe, které vždy v rovinách zaujímá většinu část prostoru, který nás obklopuje.

Loupežné výpravy do cizích zahrad a sadů patřily k dennímu programu a musím ještě dnes přiznat, že vždy více chutnalo ovoce od sousedů. I když bylo stejné, ne-li horší. Jeho získání však bylo podmalováno napětím, které dodávalo patřičné kouzlo všem takovým výpravám. Na jedno jsme si však

Ze zpráv

* Říká se, že na soudech je korupce. Chystá se protikorupční zákon, aby si soudy a soudci vykládali zákony stejně. Tyto nedobré jevy fungují i u správců konkurzní podstaty, kdy je některý obviněný propuštěn se slušným odchodem a jde na ještě lukrativnější místo pracovat.
* Má-li někdo čas a chuť poslouchat zprávy s komentáři a sledovat noviny, dojde k názoru, že v naší republice nastal takový chaos, jaký naše země ještě nepožila. Jeden z bezpočtu příkladů: jak se nepodařila uskutečnit myšlenku zřízení integrovaného záchranného systému. Vysílačky MATRA leží v krabicích, prochází jim záruční lhůta, ačkoliv má být síť už dávno funkční. Cena je nepoměrně vyšší, než má konkurence a sanitkám, hasičům a záchranářům nejsou vyhozené miliardy k žádnému užítku. Viníci špatné práce odešli na vlastní žádost s vysokým odstupným a na vyšší místa.
* Téměř takto dopadly i školy s nákupem počítačů, přičemž dle zpráv mohou žáci sledovat údajně erotické záznamy. Někteří "zodpovědní" kritizují média za

zpravodajsko-mediální hry, které by měly skončit.
* Přes žalostný nedostatek peněz na vše potřebné a nutné má být česká mise v Iráku posílena.
* Kupodivu se ruší jakýsi orgán čisté ruce, poněvadž nic neudělal.
* Slib propuštění, během tří let, tří tisíců úředníků byl sice nadějný, ale ne pro toho, kdo zaznamenal informace, že bylo během jednoho roku "díky" novému územnímu zřízení přijato 21 000 úředníků, včetně budov a zařízení pro jejich kanceláře.
* V ČR vítáme s radostí každého utečence. V Rakousku jsou naopak tendence stanovit imigrační kvóty a přijímat imigranty pouze s vyhovujícím zaměstnáním, aby tak zabránili extrémnímu zatěžování sociálního systému.
* Turisté z Velké Británie jsou postrachem Prahy, neboť jejich cílem jsou pivní zájezdy, při nichž vypijí tolik, kolik je to možné. Pivo u nás je levnější než v Anglii a výtržníky tady nikdo nezná. Je podobnost německých turistů v Itálii pouze náhodná?

ELEKTRICKÁ VOZÍTKA

.....vždy za nejlepší ceny v ČR!

7499 Kč

2899 Kč

Malé i velké elektrické auta i motorčky od 3 do 8 let (do 40 Kg)

funkce klakson, blinkry, světla atd. Záruční list 24 měsíců, český návod. Ceny včetně DPH 22 %. Zakoupit lze i dobírkou (poštou do 4 dnů!) ! ceny včetně baterie a nabíječky!

blíže informace, technické parametry na: www.pafaas.regin.cz

Dr. M. Horákové 10/74, LIBEREC 6

Pafaas

tel: 608322323

1999 Kč

3999 Kč

3399 Kč

SOUTĚŽ PRO ČTENÁŘE TÝDENÍKU REPUBLIKA

Redakce týdeníku Republika spolu s prodejnou Pafaas v Liberci připravila pro své čtenáře soutěž o zajímavé ceny. Soutěž začíná dnešním dnem a bude probíhat až do konce roku 2003. Každý měsíc (poslední den v měsíci) bude vylosováno vždy pět cen. 1. cena: rádiomagnetofon, 2. cena: stolní elektronický kalendář + budík + kalkulačka + svět. čas, 3. cena: nástěnné hodiny, 4. a 5. cena: mini rádio + stereo sluchátka! A jak se dostane čtenář Republiky do slosování? Stačí když pošle na adresu týdeníku Republika (Masarykova 31, Brno 602 00) finanční příspěvek alespoň 200Kč (jedná se o klasický příspěvek na činnost RMS a vydávání našeho týdeníku!), jména pěti vylosovaných čtenářů budou každý měsíc zveřejněna v týdeníku Republika a cena zaslána poštou. Na složenku napište svou přesnou adresu. A pokud neuspějete v měsíčním losování, máte další šanci ve velké vánoční soutěži. Ze všech účastníků soutěže, během celého roku se dostává každý do velkého slosování, které proběhne koncem prosince 2003, kde bude hlavní cena dětská akumulátorová motorka v hodnotě 3490Kč, mini přenosný televizor s rádiem, porcelánová lampa + hodiny na dálkové ovládání a jiné hodnotné ceny. Kolikrát se do soutěže zapojíte, záleží pouze na Vás. Smyslem této soutěže je poděkovat věrným čtenářům, kteří finančně podporují činnost vlastenecké politické strany a vydávání Republiky a zároveň oslovit ty čtenáře, kteří teprve zvažují zda poslat finanční příspěvek. Soutěžící takto pomohou ve vydávání Republiky a zároveň mají šanci vyhrát zajímavou cenu. Republikáni myslí i na budoucnost našeho národa - naše děti, takže i pro ně je určena soutěž „Malujte s Republikou“. Stačí namalovat obrázek na téma vlast, národ, Česká republika, naše příroda atd. a poslat jej na adresu PAFSAAS, Dr. M. Horákové 10/74, 460 06 Liberec 6. Obrázek označte adresou i věkem dítěte. Každý měsíc vyhodnotíme nejlepšího „malíře“, který obdrží cenu: 3 dílnou sadu: mini rádio + sluchátka, digitální hra, hodinky (nebo kalkulačka). Jméno malíře zveřejníme v Republice a cenu zašleme poštou.

Věříme, že tato soutěž zaujme čtenáře týdeníku Republika ve všech věkových kategoriích.

Redakce

Vážení čtenáři, členové a příznivci RMS, finanční příspěvky na vydávání týdeníku Republika a na činnost RMS vkládejte na bankovní účet vedený v České spořitelně, a.s. číslo účtu je: 2025463369/0800

Za každý příspěvek předem děkujeme

BABYLON
BABYLON KLUB
Ostrava - Kamenec
Bohumínská 63
V sobotu 15. 11. 2003
se koná od 15 hodin
v klubu BABYLON
BESEDA OBČANŮ
s předsedou strany RMS
PhDr. Miroslavem Sládkem
zve KV RMS
Moravskoslezského kraje
Těšíme se na Vaši návštěvu
www.babylonklub.cz
e-mail: babylonklub@babylonklub.cz
Tel./fax: 596 244 642
mobil: 777 073 388

... a tak to vidím já

pozor dával. I když nás někdo dopadl nebo odehnal, vždy nám promínil, pokud jsme nic nezničili. Hůf bychom asi dopadli, kdybychom lámali větve a ničili záhony. Nikdo nesměl být tak bídny, aby ulomil větve a pod stromem ji teprve otrhával. To by přišel trest okamžitě a v té době ani bič ani hůl rozhodně nebyly muzeálními kousky.

Nepamatuji se, že by někdy bylo ošklivé počasí po celou dobu prázdnin. Spíše naopak. Celé dny se o zemi opíralo z nebe bez jediného mráčku žhnoucí slunce. Celý den jsme potom zůstali u rybníka a z toho věčného běhání do vody a ven mě potom nadskakovaly nohy samy od sebe ještě když jsem večer uléhal do chladných peřin z tak jemné látky, že tišila i přílišné opálení.

Země byla rozpukaná a tehdy se obloha prudce zatáhla. V tu chvíli byla skoro tma z náhlého přechodu ze slunečního jasu. Blesky neobyčejně svítily, některé spojené se zemí, některé jen volně nad hlavami. Tak rychle jak bouřka přišla, tak i odešla a spustil se liják. To už jsme to doma nemohli vydržet a vyběhli jsme na dvůr. Obrovské kapky byly nádherně teplé. Kalužiny, které zůstaly z vody která se nestačila vsáknout do vyprahlé země, byly přímo vařící.

Vzduch po takovém lijáku byl svěží a průzračný. Večer jsem usedával s dědou na zápraží. Děda po celodenní práci rozvážně pokařoval vždy nejlevnější druh cigaret, dívali jsme se na hvězdy a mnohdy jen mlčeli. Vysoké nebe bylo hvězdami poseto a zářilo stříbrem. Ještě opozdila Jiříčka prolétla a potom již rušilo klid snad jen občasně zaštěbetání ptáků ve větvích, když se jim něco zdálo, ať již smutečného, nebo veselého. Jak si jinak vysvětlit, že se ozve v noci zaštěbetání, štěknutí nebo jiný zvuk, než tím, že i zvířata mají své sny, které je ruší ze spánku.

Strčil jsem svojí ruku do dlaně dědovi a vychutnával teplo i drsnou vůni, pocit bezpečí a jistoty. Uspořádaného a přehledného světa. Nejvhodnějšího místa pro děti. Když je člověk malý, potřebuje ze všeho nejvíce lásku, pocit bezpečí a především jednoznačný svět. Skoro až černobílý. To je dobré a to je zlé. Ten člověk je hodný a ten špatný. Tak jako v pohádkách. Dobro vždy zvítězí a zlo je potrestáno. Dobré vlastnosti a píle jsou odměněny a zlo poraženo. Bez jednoznačné orientace v dětství lze později jen velmi obtížně hledat cit a správný postoj.

Oznámení

Pracovní porada okr. Bruntál proběhne dne 14. října 2003 od 17,00 hod. Salonek restaurace Mir. Účast všech nutná!
Jaroslav Schuska, předseda okresu Bruntál

Dne 25.10.2003 se koná na Václavském náměstí od 12,00 hod pietní akt k výročí vzniku samostatné ČR za účasti předsedy RMS, PhDr. Miroslava Sládky. Od 14,00 hod porada vedení v salonku ÚKDŽ, nám. Míru, Praha 2.

Dne 15.11.2003 se od 11 hodin koná krajské setkání členů a příznivců RMS s předsedou naší strany PhDr. Miroslavem Sládkem v klubu restaurace Babylon, Ostrava-Kamenec, Bohumínská 63. Občerstvení zajištěno. Od 15 hodin se poté koná beseda s občany Ostravy.
Zve Krajský výbor RMS

28. říjen je soustavně vytlačován z vědomí lidí, ačkoliv jde nepochybně o nejvýznamnější den našich novodobých dějin.
Vlastenci se proto opět sejdou v sobotu dne 25. října, aby při společném pietním aktu jako představitelé jediné vlastenecké strany připomněli národu tento významný den a období první československé republiky. Tehdy náš společný stát dosáhl vynikajících výsledků a po ekonomické, politické i kulturní stránce se stal jedním z nejvýznamnějších států tehdejšího světa.
Na tak významné období by rozhodně náš národ zapomenat neměl, protože stále ještě platí, národ který si nepamatuje svoji historii nemá ani budoucnost. Osobním příkladem dokažme, že dokážeme vzdorovat převládajícímu trendu lhostejnosti a naprosté apatie, která byla v analýze 17. listopadu charakterizována jako nechuť mnohých našich spoluobčanů vůči národem být.
V sobotu 25. října pořádá Okresní organizace Republikánů MS Mělník a Krajská organizace Republikánů - MS Středočeského kraje pietní akt u pomníku padlých v Chorušicích u příležitosti 60. výročí smrti místního rodáka kapitána Jana Štastného, příslušníka 312. Československé stíhací perute ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irsku. Zahájení pietního aktu je v 10 hodin.
Pro členy a příznivce Republikánů MS jsou pořádány pravidelné schůze vždy první a třetí pondělí v měsíci od 18 hodin ve vinárně na nádvoří mladoboleslavského hradu. Všichni jsou srdečně zváni. Blíže informace o setkání a činnosti našich organizací na telefonu 326 726 061.

Pracovní porady pro kraj Vysočina, Jihočeský, Pardubický a Hradecký
Každou poslední sobotu v měsíci se koná na sekretariátě v Havlíčkově Brodě, Dolní 149 od 14,00 hod. pracovní porada pro výše uvedené kraje.
Účast všech členů a zástupců krajů nutná!

Schůze MO Praha se koná každé první úterý v měsíci, jako tradičně ve středisku v Navrátilově ulici, Praha 1

Oznámení MO RMS Příbram
Pro naše členy a příznivce pořádáme pravidelné schůze, které se konají vždy první úterý v měsíci od 16 hodin. Místem konání je salonek restaurace Na Březových horách v Příbrami. Blíže informace na telefonu 318 632 937, mobilní telefon 721 506 708 nebo písemně na adresu Jaroslav Dupák, Brodská 100, 261 01 Příbram VIII.

Sekretariát Havlíčkův Brod
Od 1. září funguje v plném rozsahu na adrese Na Ostrově 28, 580 01 Havlíčkův Brod, telefon 603 527 683 a fax 569 427 795